

Recension: ”Alternativ retrospektiv” med Annika Elisabeth von Hausswolff

Konst

För första gången visas Annika Elisabeth von Hausswolffs konst i en separat galleriutställning i hemstaden. Sara Arvidsson har svårt att se sig mätt på fotografier som aldrig blir tråkiga eller programmatiska.

Sara Arvidsson

Publicerad 2024-08-27 17:43

Konstutställning

Annika Elisabeth von Hausswolff

”Alternativ retrospektiv”

Galleri Hammarén

Utställningen pågår t o m 14 september

Jag har alltid förknippat Annika Elisabeth von Hausswolffs fotokonst med våld, men även med försvar. Smärtpunkterna synliggörs i samma andetag som de elimineras.

I hennes första separata galleriutställning i Göteborg, som nu kan ses på Galleri Hammarén, finns det en bild som tydligare än någon annan exemplifierar denna motsättning. Det är ett svartvitt självporträtt från 2005 av en yngre Annika Elisabeth. Hon sitter på en stol och hennes kroppshållning påminner om en utvkningsmodell. Håret är långt, luggen kort – en pinupfrisyr à la Bettie Page. På avstånd ser hon nästintill naken ut, men på närmare håll ser jag att det inte stämmer. Hon är fullt påklädd fast hon bär en BH tvärs över en knycklig skjorta medan ett par nylonstrumpor är neddragna över benen. De feminina

underkläderna får något trotsigt över sig, då de sitter fel. Man kan säga att hon representerar en ut- och invänd kvinna. En protest mot ordningsplikten, en dekonstruktion. Samtidigt är hennes ögon förbryllande nog slutna, som om hon mediterade eller väntade på en puss.

Om ovanstående fotografi får mig att dra paralleller till Valie Export är denna utställnings mest otippade verk en samling reproducerade teckningar från 1992. De är på en gång lekfulla och råa, lite som Marie-Louise Ekmans. En flicka förvandlas bland annat till en levande kanonkula – hon blir ett vapen samtidigt som hon går under.

Annika von Hausswolff var en av pionjerna inom den postmoderna fotokonsten, som slog igenom under 90-talet. Och hon är framförallt känd för sina iscensatta fotografier med en filmisk atmosfär.

Ibland framstår Alfred Hitchcock som den främsta inspirationskällan, andra gånger skulle jag gissa på Michael Haneke. Ett exempel på det senare är ”Studie för skulptur (Att lämna den här världen bakom sig)”. Denna bild är obarmhärtigt kylig och sträng. En kvinna, sedd bakifrån, ramlar mot en dörr. Hon ser ut att fly och hennes jeans är nedhasade till vaderna. Rör det sig om en lek eller ett övergrepp? Frågorna radar upp sig utan ett givet slut. Något är dock säkert: Annika Elisabeth von Hausswolff har inte mycket till övers för en sedvanlig dramaturgi.

Detsamma kan sägas om det förhållandevis mjuka fotografiet av två gamla telefonlurar i bakelit. De är vända mot varandra, som om de vore inbegripna i en intim konversation. Men även i detta fall lämnas jag ovetande.

Hål i olika former dyker upp i flera bilder. Tomma flyttkartonger och kratrar i marken. De blir till en metafor för det okända, ett slags lockande och tilldragande icke-former. Döden och saknaden som gömmer sig i livet.

Ett av de mer nytillkomna verken är ”Crotch Blowout”, en diptyk som består av funna och uppförstorade fotografier. Varje bild föreställer ett utslitet jeansskrev som har abstraherats till den grad att det ser ut att höra hemma i ett Rorschachtest. Sviten fungerar som en sammanfattning av konstnärens ihållande intresse för projiceringar.

De utelämnade aspekterna blir minst lika relevanta som de synliga. Det utsagda väger tungt. Så denna serie skulle lika gärna kunna vara en hommage till Rolling Stones album ”Sticky Fingers” som en referens till påtvingat sexuellt våld. Fast mina reflektioner är förstås högst subjektiva.

Denna stiligt installerade utställning uppmuntrar alltså till en enorm tolkningsfrihet. Tråkigt eller programmatiskt blir det aldrig, och just därför har jag svårt att se mig mätt. Här tvingas man möta sig själv och alla rädslor som det innebär. En process som kan vara obeskrivligt obehaglig men också fasligt beroendeframkallande.

Sara Arvidsson
kultur@gp.se

Följ

Publicerad: Göteborgs-Posten, 2024-08-27

<https://www.gp.se/kultur/konst/recension-alternativ-retrospektiv-med-annika-elisabeth-von-hausswolff.4116b7d3-f993-4bc8-b833-b3395d01ea7b>